

Notre-Dame (blog10)

Machtige vlammen slaan uit het dak, het sierlijke torentje stort in, mensen bidden en zingen midden op straat, anderen huilen. De Notre-Dame in Parijs is afgebrand. Deze kathedraal in het hartje van de wereldstad, in het hart van Frankrijk, was meer dan een kerk. Dit gebouw vertegenwoordigt de beschermende mantel van Maria en de eeuwenoude aanwezigheid van God in het land.

Ik ben nog nooit in deze kerk geweest en ken hem alleen van plaatjes. Toch had ook ik gisteravond de tranen in de ogen toen ik het gebouw zag branden. Wat is het toch dat ons zo raakt?

Het heeft te maken met machten en krachten waar de kerk voor staat. De Notre-Dame is een symbool geworden van bescherming, van stilte te midden van drukte, Gods aanwezigheid midden in de stad. Meer dan 850 jaar geleden werd hij gebouwd en toegewijd aan Onze Lieve Vrouwe, zoals Leeuwarden ook bescherming zoekt en vindt bij Onze Lieve Vrouwe. Altijd bleef de kerk fier overeind. In tijden van oorlog, bij de Franse revolutie in 1789, ten tijde van de pest, steeds was de kerk getuige en schuilplek. Voor velen bleef het een toevluchtsoord ook in deze tijd waarin steeds minder mensen gelovig zijn. Zo'n monument mag niet verdwijnen. Het tast ons gevoel van veiligheid aan als zo'n gebouw dreigt in te storten of we nu geloven of niet.

In de eerste parochie waar ik werkte, woonde ik op de pastorie. Na vijf jaar had ik een sabbatsperiode van drie maanden. Toen ik terugkwam hoorde ik opgeluchte geluiden. "Wat fijn dat de pastorie weer bewoond is!" Juist mensen die bijna nooit in de kerk kwamen en nooit een beroep op me hadden gedaan, waren blij met mijn terugkeer. Het is een gevoel van zekerheid. Als het nodig is, dan is er iemand voor mij. Zo werkt het, denk ik, ook met gebouwen als de Notre-Dame. Als je stilte zoekt, gebed, goddelijke aanwezigheid, dan is ze er voor je in al haar schoonheid. Ze geeft bescherming, ook al kom je er nooit. De Notre-Dame is als een mantel waaronder je kunt schuilen.

Ik bid dat we zulke bepalende gebouwen in ere blijven houden en dat we het belang ervan kunnen zien, ook voordat ze ten onder dreigen te gaan. Schoonheid, goddelijke presentie, en menselijke saamhorigheid komen samen rond deze mooie, oude kerken.